

Bài học đầu tiên

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m

Chúa Nhật, 28 Tháng 8 Năm 2011 04:57

Không phải bài học đầu tiên của cô giáo dạy tôi khi tôi bước chân vào lớp m&#t,

cũng chính là bài học đầu tiên khi tôi bước chân vào giảng đường đại học, mà đúng hơn chính là bài học Phật Pháp đầu tiên tôi được học khi bước chân vào Chùa

Quê tôi ngày xưa nghèo lắm, heo lánh lắm. Quanh năm tôi chỉ làm bôn v&#i c&# cây, v&#i nh&#ng chú chim ngày ngày bay v&# hót líu lo mà tôi chỉ nghe biết chúng nói gì?

Nhà tôi trồng nhãn, trồng nh&#u lắm. Mà cái x&# kh&# ho cò gáy này thì ngoài cây lúa ra chỉ có cây nhãn là mang &#i thêm kinh tế cho gia đình tôi.

Tôi lớn lên như bao chàng trai khác, v&#n h&#n ái &# cu&#c đ&#i; biết yêu, biết ghét, biết giận, nhưng chưa bao giờ tôi biết tha th&# cho &#i lắm của ai và ... tôi nhìn cu&#c đ&#i, nhìn mẹ &#ng&#i

b&#ng l&#ng kính c&#a ri&#ng minh! Tôi có cái nhìn r&#t tinh t&# nên tôi d&# nh&#n ra nh&ng đi&#m không t&#t c&#a ng&#&i đi&#i đi&#n mình và cũng chính vì th&# khi&#n tôi không có b&#n nhi&#u.

Tôi quý m&#n t&#t c&#, nh&ng tôi không tha th&# cho ai dù vô tình hay c&# ý ch&#i không đ&#p v&#i mình, và tôi s&# tìm cách đ&#i x&# l&#i nh&# chính h&# đã làm v&#i tôi Có th&# nh&# th&# mà tôi tr&# thành ng&#&i khó tá&#nh nh&#t xóm.

Và m&#t ngày.... M&#i suy nghĩ c&#a tôi thay đ&#i h&#t khi m&#t v&# S&# v&# trú t&#i chùa

Xóm tôi có m&#t ngôi chùa nh&# n&#m ch&#i v&#i gi&#a đ&#ng. Ngôi chùa n&#n đ&#t vách lá ngày ngày ch&# có m&#t v&# s&# già trông coi. Ngoài vi&#c làm đ&#ng áng, trông coi m&#nh v&#&n và sau nh&ng gi&# h&#c tôi r&#t thích đ&#n ngôi chùa này. Gi&#a không gian yên t&#nh, ti&#ng chuông, ti&#ng mõ hòa cùng ti&#ng t&#ng kinh c&#a S&# âm v&#ng gi&#a không gian t&#nh m&#ch, khi&#n lòng tôi yên bình l&#m.

M&#t hôm có m&#t v&# s&# tr&# v&# trú t&#i chùa. V&# s&# tr&# có m&#t đôi m&#t sáng, sáng đ&#n n&#i b&#n có th&# soi đ&#&ng trong bóng đêm và th&#y có m&#t n&# c&#&i r&#t hi&#n, n&# c&#&i ch&#a đ&#ng ni&#m h&#nh phúc vô biên.

Tôi thích nói chuy&#n v&#i th&#y, vì &# Th&#y tôi không tìm th&#y đ&#&c đi&#m x&#u nào. Nh&# hi&#u đ&#&c m&#i suy nghĩ trong đ&#u tôi, m&#t hôm sao bu&#i tan tr&#&ng tôi không v&# nhà mà ch&#y th&#ng vào chùa đ&# đ&#&c t&#ng kinh cùng Th&#y khi th&#y cúng chi&#u. Tôi yên l&#ng l&#ng nghe t&#ng l&#i Th&#y t&#ng vì th&#y có m&#t gi&#ng t&#ng r&#t hay nh&# cu&#n hút lòng ng&#&i vào t&#ng l&#i kinh, l&#i chú nguy&#n c&#a th&#y khi th&#y cúng thí th&#c.

Sau th&#i kinh, khi mà th&#y đã yên v&# t&#a c&#, Th&#y n&#m tay tôi d&#n ra sau v&#&n ng&#i vào chi&#c bàn g&#. Th&#y rót cho tôi m&#t tách trà nh&#t, r&#i Th&#y h&#i tôi:

- Con có nhi&#u b&#n không, sao tr&# em trong xóm thì nhi&#u mà ch&# mình con vào chùa, m&#y em đó đâu sao không đi cùng con?
- D&# không, con không có b&#n nhi&#u vì h&# ai cũng x&#u !
- Sao con nghĩ v&#y ? Th&#y h&#i v&#i v&# ng&#c nhiên
- Vì h&# ch&#i th&#, h&# h&#n hào, h&# l&#&i h&#c, h&# l&#&i suy nghĩ.

Thầy xoa đầu tôi rồi nói: Đầy Thầy chờ cho con đi u này .

Rồi thầy lấy ra một tờ giấy trắng, giấy trắng học trò, Thầy dùng bút lông nhúng lên tờ giấy một chấm đen thật đen; Thầy giấy tờ giấy lên và hỏi:

- Con có thấy gì không?

Tôi nhanh miệng đáp mà không cần suy nghĩ:

- Dạ bạch Thầy một chấm đen .

Thầy cười hỏi tôi: Con nhìn rõ chưa nè?

Dạ con nhìn thật rõ rồi, bạch Thầy - Tôi không để nhai

Thầy cười rồi, rồi cười hỏi hòa nhai chưa để ngấm tam thiên niệm an lạc vô biên:

- Sao con chỉ nhìn thấy chấm đen như trên tờ giấy trắng mà không nhìn thấy tờ giấy trắng trong tình thầy đang cầm?

Tôi lặng im không nói được lời nào.

Thầy tiếp: Con ngẫm cũng vậy, không ai là hoàn thiện, cho nên Đức Phật mới thấy hiện cõi đời này để giúp chúng sanh hoàn thiện tâm mình, giúp chúng sanh thánh thiện hơn, để được phật tánh (nghe như Phật tri kiến) vì thật tánh chúng sanh và Phật không khác, chúng sanh cũng sẽ là như ngài Phật của tương lai (ta là Phật đã thành, chúng sanh là Phật sẽ thành). Nếu con chỉ chăm chăm nhìn vào cái xấu của họ con sẽ bỏ lỡ nhiều điếm tốt của họ, cũng như con chỉ nhìn thấy chấm đen trên tờ giấy trắng mà không nhìn thấy được tờ giấy trắng có chứa chấm đen như !

Nếu con nhìn thấy điếm tốt của họ, con sẽ thấy ai cũng đáng yêu, ai cũng đáng kính trọng, đó là tâm Phật trong mỗi con người luôn hiện hữu.

Bài học đầu tiên

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m

Chúa Nhật, 28 Tháng 8 Năm 2011 04:57

Ni&#m an l&#c, s&# yêu m&#n không ph&#i ng&#&#i khác bạn phát cho con mà chính con ph&#i t&#o ra nó,

M&#t năm sau tôi r&#i mái tr&#&#ng c&#p 3 thân yêu b&#&#c lên ch&#n th&# thành đ&# th&#c hi&#n &#&#c m&# c&#a mình; b&#&#c chân vào gi&#ng đ&#&#ng đ&#i h&#c. L&#i đ&#y c&#a Th&#y cũng theo tôi trong cu&#c hành trình tôi đi.

(Không rõ xu&#t x&# c&#a bài vi&#t).